

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč • Nové Hradky • Perálec

ZÁŘÍ • LISTOPAD 2012

www.farnispolocenstvi.cz

cena: dobrovolný příspěvek

(náklady na jeden výtisk Kč 15.-)

Milí farníci,

měsíc září je letošní rok pro novohradskou farnost obzvlášť významný, neboť za několik málo dní budeme prožívat velikou slavnost. Po šedesáti letech bude v Nových Hradech opět primiční mše svatá. Velice se těšíme na první mši svatou novokněze Václava Jiráčka z Doubravic. Jsem moc rád, že budeme moci tuto slavnost prožívat v areálu nově opraveného novohradského kostela a fary. Chtěl bych obzvlášť poděkovat všem, kdo se přičinili na těchto opravách. Děkuji za mnoho odpracovaných brigádnických hodin, které jste zde strávili nejen při opravách a budování, ale i při úklidu, který je taktéž velmi důležitý a úžasné zvýrazní krásu opraveného. Děkuji všem, kteří se zapojili do přípravy a organizování slavnostní primiční mše svaté.

Také v Proseči jsme se snažili vylepšit prostřední fary, která nabízí zázemí mnoha různým, nejen farním, aktivitám. Jednou z nich byla oprava kuchyně. Zde jsme opravili rozpraskané omítky, oškrabala se stará výmalba a nově se vymalovalo, vybudovala se nová podlaha s linem. Nechali jsme zhotovit nové topení (i v sousední místnosti) a také novou kuchyňskou linku. Kdo by chtěl nahlédnout, může jistě přijít. Tuto kuchyň během prázdnin otestovaly 4 různé tábory (chaloupky), které zde probíhaly. I toto vše něco stálo. Zde je hrubý výčet – podlaha 20 tis. Kč, topení 42 tis. Kč, kuchyňská linka 45 tis. Kč, spotřebiče 12 tis. Kč, a mnoho lidské práce v brigádnických hodinách. Všem vám brigádníkům moc a moc děkuji.

Další akcí, do které jsme se v Proseči pustili, byla obnova střechy nad hospodářskou budovou vedle fary. Do této budovy, která zatím slouží spíše jako skladiště, již několik let zatékalo a padaly kusy tašek. Za velkého přispění pana Milana Halamky a pod jeho

vedením jsme zdárně výměnu krytiny uskutečnili. Tento počín by opět nebyl možný bez velkého přispění vás, ochotných farníků, kteří jste si utrhli část svého volného času a přinesli jste jej jako oběť celému společenství naší farnosti, neboť fara a její další části nejsou pana faráře, ale vás – celé farnosti. Mnohokrát vám všem za celou farnost děkuji.

Během prázdnin se toho mnoho událo. Proběhly různé tábory (nejen na faře), které jsem nejen mohl navštívit, ale i posloužit duchovním povzbuzením (mši svatou). Již tradičně prožívali svůj letní tábor také naši skauti, ke kterým se připojilo i několik dětí (neskautů) z farnosti. Chci vám také sdělit, že na konci prázdnin proběhl na faře tábor ministrantů z hlinecké a prosečské farnosti. Mám z toho radost a děkuji především Jakubovi Brabencovi a také Ondrovi Renzovi, že se k jeho uskutečnění odhodlali. Děkuji také všem, kdo se nejen o prázdninách věnují dětem a mládeži.

Dále prožilo mnoho snoubeneckých párů z našich farností důležitý krok, když spojili své životy ve svátosti manželství. Letos bylo svateb v prosečské i novohradské farnosti opravdu požehnané. Vyprošujeme novomanželům všechny potřebné dary pro jejich společný život. Ať jim Pán žehná.

A nakonec ještě malé duchovní zamyšlení. Začátek nového školního roku pro většinu dětí není moc radostný, neboť končí období bezstarostných her a začíná období povinností. My dospělí však víme, že bez povinností a odpovědnosti to v životě nejde.

Obsah

- 2 Přípravy primiční slavnosti
- 2 Už jsi moje
ze všech z nejmilejších,
už nejsi maminčina...
- 3 Pouť od oceánu k oceánu
- 3 Ohlédnutí
- 4 Farní společenství Klas
- 4 Pomozte i Vy!
- 4 Pěší pouť
k Panně Marii Pomocné
- 4 Díky za to, co potěšilo
- 4 Píseň o Bernadettě
- 5-6 Kalendář, intence
- 6 Vyučování náboženství
- 7 Pro chytré hlavičky
- 8-9 Prof. MUDr. Václav Vojtěch
Tošovský
- 10 Rodinné centrum Mikeš
- 10 Sbírka ošacení

• Marie Bubnová a Jan Břeň •

(pokračování na str. 2)

• MILÍ FARNÍCI •

Setkáváme se s tím na každém kroku. V rodině, zaměstnání, na silnici i v přírodě. Vnímáme řád, který nás obklopuje a zavazuje k odpovědnosti. Z té vyplývají právě povinnosti. Jsme např. povinni chránit přírodu, protože tím dáváme šanci životu a chráníme budoucí pokolení. Jsme povinni dodržovat dopravní předpisy, neboť tím chráníme zdraví a život svůj i druhých lidí. A mohli bychom tak dlouho pokračovat. Tuto rovinu povinnosti a odpovědnosti máme také vnímat v duchovní sféře. Křtem jsme se stali součástí velikého společenství církve a tím za ní máme také odpovědnost a povinnost ji chránit a rozšiřovat i mnoho dalšího. Svátostí manželství jsme přijali odpovědnost za našeho partnera a máme povinnost ho milovat, mít k němu úctu, být mu věrní a nést s ním všechno dobré i zlé až do smrti atd. Když jsme nechali pokřtít děti, tak máme odpovědnost za jejich duchovní růst a zavázali jsme se, že je budeme vychovávat ve víře v Ježíše Krista, že je budeme učit milovat Boha a bližního.

Rovina povinnosti a odpovědnosti je něco základního, řekl bych, že to je minimum, když chce žít člověk dobře. My lidé potřebujeme něco základního, o co bychom se opřeli, pod co bychom dál klesnout neměli. Avšak dobře víme, že žít jen povinností a odpovědností je ubíjející. Dokud si člověk nevybuduje nějaký dobrý, pozitivní, láskou prodechnutý vztah, tak povinnost bude vždy jen obtíž, kterou musím splnit a která mě netěší. Až láskou se povinnost mění v touhu srdce. Jak říká sv. Pavel v 1. listě Korint'ánům – kdybych udělal cokoli, ale neměl při tom lásku, nejsem nic, nic mi to neprospěje.

Milí přátelé, vyprošujme sami sobě i sobě navzájem, abychom si uvědomovali svou odpovědnost a plnili své povinnosti, nejen že musíme, ale abychom je naplňovali s láskou – k Bohu i bližnímu.

K tomu vám ze srdce žehná o. Zdeněk.

Přípravy primiční slavnosti

Již příští neděli společně prožijeme dlouho očekávanou a připravovanou slavnost – primiční mši sv. P. Václava Jiráčka. Proto vás nyní chceme seznámit s některými organizačními záležitostmi. V případě příznivého počasí se bude mše sv. i následné pohoštění konat venku na prostranství mezi kostelem a parkovištěm. Tento prostor je ovšem potřeba připravit a vybavit – zapůjčit pódium a zastřešení pro obětní stůl, dále velké stany, lavičky a stoly. Venkovní prostor je také potřeba ozvučit. Pro účastníky budou vytištěny texty písní ke mši svaté a také brožurky o kostele. Veškeré občerstvení (kromě sladkých a slaných dobrot, které nachystají ochotné ženy) bude zajištěno panem Rejmanem. Celkové výdaje jsme tak spočítali na asi 120 000 Kč. V těchto výdajích je započítáno občerstvení pro 800 účastníků, které bude stát přibližně 80 000 Kč. Zbývající částka je počítána na technické zajištění primice.

Společný dar farnosti – čtyři ornáty – v hodnotě 6 000 Kč byl již zaplacen ze sbírky k tomu určené, při které se vybralo 17 900 Kč. Zbytek bude našemu novokněži předán v hotovosti.

Děkujeme vám všem, kteří se zapojujete do příprav modlitbou, prací i finančním příspěvkem.

PRF Nové Hradky

Už jsi moje - ze všech z nejmilejších, už nejsi maminka...

Už loňského roku, ale i v letošním roce tiše a nenápadně pro nás farníky odcházejí ministranti, kteří dlouho sloužili u oltáře. Rozhodli se jít se svou dívkou společně životem. Tak krásných společných chvil jsme spolu s vámi prožili! A nejen u oltáře, ale na všech společných poutích po mariánských svatyních. Stojí za to vzpomenout na pouť v rakouské Mariazell - pouť národů, „motto: Kristus—Naděje Evropy“, La Salette, místo vysoko ve francouzských Alpách, Lurdy... Slovinsko... Medžugorje, místo, kde člověk cítí blízkost Panny Marie, Taizé... místo promodlené, kde se schází mládež světa. Tam všude nám bylo spolu tak dobře. Vaše služba u oltáře byla jedna z těch skutečností, na které se nezapomíná - co vždy potěší. Naleznou se chlapci, kteří přijdou na vaše místa? Z hloubi srdce si to přejeme a přejeme si, abyste nám v tom pomáhali svojí modlitbou. Být tak důvěrně blízko Nejsvětější Oběti je velký dar!

Milí přátelé, milí manželé, od nás farníků za vaši službu u oltáře patří velký dík. Ať vás na všech vašich společných cestách, stezičkách i životní dálnici provází ochrana Matky Boží.

vaši prosečtí farníci

• Oprava fary v Nových Hradech •

Pout' od oceánu k oceánu

S ikonou Panny Marie Čenstochovské za ochranu lidského života a obnovu rodin: Rusko, Kazachstán, Bělorusko, Ukrajina, Lotyšsko, Litva, Polsko, **Česká Republika**, Slovensko, Maďarsko, Rumunsko, Slovinsko, Chorvatsko, Itálie, Rakousko, Lichtenštejnsko, Švýcarsko, Německo, Belgie, Velká Británie, Irsko, Francie, Španělsko a 24. 12. 2012 doputuje do Portugalska do Fatimy.

26.–31. srpna 2012: Ostrava, Olomouc, Koclířov, Hradec Králové, Praha, Brno. 28. 8. 2012—Koclířov

S manželem jsme se zúčastnili uctění obrazu Panny Marie v Koclířově. Obraz byl vystaven na připraveném oltáři. Slavnost začala představením tohoto putování a následovala modlitba

rozjímavého růžence. V 11 hodin byla sloužena mše sv., celebroid P. Pavel Dokládál a s ním P. Petr Dokládál a vikář František Beneš. Po mši sv. byla vystavena Nejsvětější Svátost Oltářní, modlitba litaní k Panně Marii a ukončení zpěvem hymny ČR. Obraz byl naložen a vnesen na připravené a ověšené auto podobné papamobilu.

Cesta v koloně s obrazem dojela na Mendriku k sestrám, kde byl obraz vystaven v kapli. P. Dokládál tam poděkoval sestrám za jejich službu a modlitby. Po uctění obrazu Panny Marie byl obraz znovu naložen a jeho cesta vedla do katedrály Sv. Ducha v Hradci Králové. Ve středu byl obraz uctíván v Praze, ve čtvrtek v Brně a v pátek jeho pout' pokračovala na Slovensko. Modlitba, která se modlí, končí slovy: „Stojíme před Tebou, Matko Spasitele, plně si vědomi, že sami nejsme schopni tento globální spor vyhrát. Stůj v čele hnutí ochrany života a provázej nás. Ochraňuj život. Zachraň rodiny. Dodej nám sil. Vypros u svého Syna vítězství civilizace života a lásky.“

Stanislava Vopařilová

Ohlédnutí

Právě jsme doputovali z farní pouti na Chlumečku. Ještě jsme plni dojmů a stále se nám v očích odráží zázračný obraz Panny Marie Pomocnice. A tak nádherná představa – předobraz samého nebe. Sešli jsme se tu také s přáteli, s bratry a sestrami z prosečské farnosti, ale také s našimi, těmi nejbližšími, se kterými jsme na poutě chodili, a kteří už mezi námi nejsou. Dík vám všem i těm našim zemřelým za krásné společenství s Pánem i Pannou Marií. Pan farář nás při kázání přes naše děti učil znát opačnou stranu sedmero hlavních hříchů. To neznámá, že naše střední řady, ale i my starší nepotřebujeme tuto část katechismu občas trochu propilovat. Tedy se snažme, abychom toto měli vždy na paměti a abychom při rozhodování se v našem životě si dokázali a připomněli vždy tu druhou stranu těchto hříchů. A jak to všechno znám, otec Zdeněk se nás určitě příští rok o naší pouti na Chlumeček zeptá, jak se nám to všechno dařilo uvést do života. Tedy se snažme! A nemuseli jsme stát před Pánem i před otcem Zdeňkem a slyšet ta slova: „Neznám vás, byli jste slepí a hluchí, když jsem k vám mluvil.“

Léto nám už pomalu mává na rozloučenou a předává vládu podzimu. Tak se ho ještě zeptáme. „Léto krásné léto, cos nám přineslo?“ – Mnoho dobrého,

kvítí krásného, ovoce červeného a úrody všeho převeliké. Tak máme zase u Pána veliký dluh a měli bychom opravdu upřímně v modlitbách děkovat. Ale ne jen za úrodu, ale také za našeho novokněze Václava, také za pěkně opravené budovy kostelíčka a fary, které jasně září v Nových Hradech proti zámku a už nemusí být smutné, že jsou celé opadané a špinavé. A teď už se těší a my všichni s nimi na primiční mši svatou právě našeho Václava Jiráčka. Veliký dík všem, kdo se o to zasloužili, pomohli prací, finančně i modlitbou. Veliký dík Pánu a Panně Marii za zdar práce a ochranu při práci, že se nikomu nic nestalo zlého.

Také bych chtěla připomenout setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou. Dík vám mladým i panu faráři, že jste také reprezentovali naše farnosti, i když jsme vás na televizi Noe ani nezahledli, ale to vůbec nevadí. V tom je právě ta největší krása, že se vás tam tolik sešlo. Dovolím se říct, že se nám bude lépe umírat, když si budeme moci říct, že tady na zemi po nás zůstala tak ohromná alej těch nejvzácnějších rovných a živých stromů. Byla to ohromná manifestace mladých lidí a živého evangelia. Děkuje všem mladým, zvláště vám z našich farností za odvahu nebát se veřejně říci světu a Pánu: jsme tady a

jste na té nejlepší cestě pro zachování světa.

Všem dětem a těm našim malým zpěvákům přejeme šťastné vykročení do školy, hodně dobré vůle dobře se učit, abyste rodičům dělali jen radost. K tomu ochranu Panny a andělů strážných po celý příští školní rok 2012–2013. Taktéž to všechno platí pro naše studenty i vysokoškoláky. A těm, co dokončili studium na jakékoliv škole, přejeme, aby se jim podařilo vybrat pěkné zaměstnání a dokázali přinášet svědectví o své víře i mezi ostatní.

Přípravy na svěcení a primici už jsou v plném proudu. Tedy budeme prosit Pána, aby nám při tom pomáhal, abychom dokázali vybrat opravdu to pravé, co je k tomu potřeba a každý z nás přispěl prací na úklidu, nějakým tím pečněním a modlitbou i finančně dle vlastních možností. Naši předkové měli primiční slavnost v takové účtě, že říkali: „Pro novokněžské požehnání, třeba i boty roztrhat.“ A to jich moc neměli – většínou jen jedny. Budeme Pánu děkovat, že nám dal v naší farní rodině po šedesáti letech našeho novokněze Václava Jiráčka. Naše modlitby by ho měly provázet stále na jeho kněžské dráze.

Přeji vám všem hodně zdraví a síly, aby nám Pán pomohl vše dobře zvládnout.

S. P.

• FARNÍ SPOLEČENSTVÍ •

Každou druhou středu v měsíci
na faře v Nových Hradech
po mši sv. v 9 hodin.

Témata, která jsme probírali: etapy a zrání víry, o diecézi, farnosti, kultuře atd. Také procvičujeme paměť, písničkou posílíme ducha a modlitbou prosíme za naše rodiny, farnost, kněze a za jednotlivé prosby. Navzájem se obohacíme a posílíme se k přiměřenému sebevědomému jednání.

Nebud' sám, přijď mezi nás

Bože, ty chceš, aby lidé společnou práci rozvíjeli své schopnosti a vytvářeli lepší podmínky k životu, dej, ať toto poslání plníme s vědomím, že ty jsi náš Otec a my všichni jsme bratři skrze Krista, našeho Pána.

Animátor Stanislava Vopařilová

• POMOZTE I VY! •

Přispějte, na velehradskou charitativní sbírku, jejíž výtěžek bude rovným dílem rozdělen mezi čtyři neziskové organizace.

Dárcovskou SMS ve tvaru

DMS VELEHRAD

můžete zasílat na číslo

87 777.

Cena DMS je 30 Kč, příjemce obdrží 27Kč.

Více informací naleznete na:

www.velehrad.eu/velka-velehradska-charitativni-sbirka-dms

Děkuji Svá

Pěší pouť k Panně Marii Pomocné

U kostela v Nových Hradech se nás sešlo pět poutníků. Po modlitbě „Anděl Páně“ jsme vyšli směrem k chatě Polance a odtud kolem studánky Kapalice do Dolan. Všude kolem nás bylo Božské ticho, otvíraly se nám krásné obrazy krajiny luk a lesů. Pozorovali jsme mlhu, která se některým zdála, že stoupá nahoru a některým zase dolů. Údolím řeky Novohradky jsme pokračovali do Podchlumu, kde jsme pod korunou lípy usedli na lavičku, která je jistě zastavením pro mnoho putujících. Zde Pepa Štěpánek vyfotil několik snímků z našeho putování. Po malé svačině jsme pokračovali a procházeli přes Rvasice a Bílý Kůň, kde jsme odbočili do lesa a pod klenbou stromů přišli k Paletinské kapli. Tato kaple je zasvěcena čtrnácti svatým pomocníkům. Když v Luži 14. 9. 1715 vypukl mor, složil jezuitský superior Jan Kloc slib, že pokud bude morové rány uchráněn, dá vystavět tuto kapli čtrnácti sv. mučedníků. Zde Pepa také udělal několik snímků. Zde jsme se také sešli s poutníky, kteří šli z P. Zdeňkem. Odtud jsme obdivovali panoráma Chlumku - dvě věže jako sepjaté ruce se tyčí k nebi. Díky našim předkům, že nám zachovali toto dědictví. Při mši sv. jsme děkovali Panně Marii za ochranu a vyprošovali potřebné milosti pro naše rodiny, farnost, vlast i za ty, kdo jsou nemocní, ale i bloudící. Díky všem za prožití pouti.

Stanislava Vopařilová

Díky za to, co potěšilo

Poslední prázdninové dny jsou plné dojmů a poznání, které se budou měnit ve vzpomínky. Jistě tam nebudou chybět prázdninové dny u babičky na Vysočině. Okno v babiččině chaloupce plné květů muškátů, zahrádka zářící pestrostí květů, záhony jahod a keře malin, babiččiny borůvkové buchty!!! Slípky na dvoře, kočka Micka se svou rodinkou koťátek, malých černých chlupáčků. Vzorný pes Max - střeží všechno živé. I on má rád zahrádku plnou květů. Doráží na motýly a včely, které přebírají květy slunečnic... Nyní díky za mnohá dobrodružství, která jsme prožili na táboře, díky za nová přátelství, díky za ranní koncerty probouzejícího se ptactva... Díky. Prázdniny opravdu končí. Bylo to krásné! Díky za večery prosvícené svitem měsíce, za svatojánské mušky a koncerty cvrčků.

Díky za čas prázdnin, který je velkým darem.

Bystra

Píseň o Bernadettě

Divadelní představení v kostele sv. Jakuba v Nových Hradech 22. 6. 2012. Toto představení bylo velkým kulturním a duchovním zážitkem - říkali někteří účastníci a děkovali za toto zprostředkování. Děkuji tímto sponzorům: OÚ Libecina, OÚ Leština, OÚ Nové Hradky, OÚ Nová Ves a OÚ Suchá Lhota. Výtěžek 8.000 Kč byl předán P. Zdeňkovi Machovi, duchovnímu správci farnosti Nové Hradky a bude použit na opravu kostela sv. Jakuba.

Slova herců:

Bernardetta - Anna Suchánková: „Mnohokrát děkujeme za krásný zážitek a srdečné pohostění, bylo nám tu krásně.“

Varhaník - Jakub Pospíšil: „Děkujeme vám za přijetí. Je tu moc dobře. Varhany skvěle a kostel též. Děkujeme vám.“

František Kreuzman, Jana Kreuzmanová: „Děkujeme za krásné setkání s krásnými lidmi, bylo pro nás pohlazením po duši. Děkujeme vám.“

Alfréd Strejček: „Těším se k vám opět na jaře a děkuji za setkání, na které se nezapomíná...“

Stanislava Vopařilová

Kalendář

20. 9. čtvrtek	<i>Chotovice:</i>	17.00	náboženství
		18.30	mše sv.
21. 9. pátek	<i>Chotovice:</i>	10.00	mše sv. u sv. Josefa
23. 9. neděle	25. neděle v mezidobí		
	<i>Nové Hrady:</i>	14.00	primiční mše sv.
	V Proseči a v Perálci mše sv. nebudou.		
27. 9. čtvrtek	<i>Proseč:</i>	17.00	setkání mladších dětí
	<i>Proseč:</i>	17.30	modlitby matek
28. 9. pátek	Slavnost sv. Václava		
	<i>Proseč:</i>	8.00	mše sv.
	<i>Nové Hrady:</i>	9.30	mše sv.
	<i>Perálec:</i>	11.00	mše sv.
30. 9. neděle	26. neděle v mezidobí		
	<i>Proseč:</i>	8.00	mše sv., výročí posvěcení kostela
		16.30	příprava dospělých na biřmování
	<i>Nové Hrady:</i>	18 - 20	svátost smíření, adorace
4. 10. čtvrtek	<i>Perálec:</i>	17.00	svátost smíření
		18.00	mše sv.
5. 10. pátek	<i>Nové Hrady:</i>	17.00	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.30	mše sv., setkání mládeže
6. 10. sobota	<i>Chotovice:</i>	16.30	mše sv.
7. 10. neděle	27. neděle v mezidobí		
	<i>Proseč:</i>	18 - 20	svátost smíření, adorace
10. 10. středa	<i>Nové Hrady:</i>	po mši	setkání seniorů
	<i>Proseč:</i>	po mši	setkání nad katechismem
11. 10. čtvrtek	<i>Chotovice:</i>	17.00	náboženství
		18.30	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30	modlitby matek
12. 10. pátek	<i>Chotovice:</i>	10.00	mše sv. u sv. Josefa
	<i>Česká Rybná:</i>	15.30	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30	mše sv., setkání starších dětí
14. 10. neděle	28. neděle v mezidobí		
	<i>Nová Ves:</i>		posvícení
P. Zdeněk Mach bude od 15. do 17. 10. na exerciciích.			
19. 10. pátek	<i>Proseč:</i>	16.30	mše sv., setkání mladších dětí
20. 10. sobota	<i>Proseč:</i>	9.00	vikariátní setkání mládeže
21. 10. neděle	29. neděle v mezidobí		
	<i>Nové Hrady:</i>		posvícení
	<i>Perálec:</i>		posvícení
	<i>Libecina:</i>		posvícení
25. - 28. 10. podzimní prázdniny			
25. 10. čtvrtek	<i>Proseč:</i>	17.30	modlitby matek
28. 10. neděle	30. neděle v mezidobí (změna času - ze 3.00 na 2.00)		
	<i>Doubravice:</i>		posvícení
	<i>Zderaz:</i>		posvícení
	<i>Nové Hrady:</i>	17 - 20	svátost smíření, adorace

Intence

Čtení a žalmy: cyklus B

Proseč - intence a čtení

20. 9. Za Václava Košňara, manželku a syna.
 22. 9. Za Julii a Antonína Javůrkovy.
 28. 9. Za Václava Střiteského, Miladu Střiteskou a celý rod.
 29. 9. Za rodinu Košňarovou, živé i zemřelé.
 30. 9. Za Marii a Josefa Macháčkovy a jejich dva zetě.
Čt: manželé Dastychovi
 7. 10. Za rodiče Rabovy, dceru Věru a syna Libora a zetě Jiřího. **dětská mše sv., Čt: Lenka a Jana Novákoví**
 8. 10. Za Martičku Batovou a rodiče.
 11. 10. Za Marii Dastychovou a manžela.
 14. 10. Za Františka Skálu, čtyři sourozence a rodiče z obojí strany. **Čt: Marie a Lucie Kulhavých**
 20. 10. Za Marii a Josefa Roušarovy, za živé i zemřelé z toho rodu.
 21. 10. Za zemřelé i živé členy rodiny Bartošovy a Králový. **Čt: Marie Bartošová a pan Vostřel**
 28. 10. Za Miroslava Vobejdu a rodiče. **Čt: Božena a Miroslav Vobejdovi**
 1. 11. Za P. Josefa Čechala, za všechny živé i zemřelé kněze.
 3. 11. Za Ludvíka Brabce a manželku.
 4. 11. Za Miroslava Vobejdu a rodiče. **dětská mše sv., Čt: Jiří a Kristína Taláckovi**
 5. 11. Na úmysl dárce.
 11. 11. Poděkování za dar víry a dar života. **Čt: Marie Soukalová, Marie Košňarová**
 18. 11. Za Františka Skálu, čtyři sourozence a rodiče z obojí strany. **Čt: Božena Hromádková, Růžena Rejmanová**
 21. 11. Za Miroslava Vobejdu.
 25. 11. Za rodiče Boštíkovy a Dvořákovy. **Čt: Jan Boštík, Jana Hromádková**

Pravidelné bohoslužby

	<i>Proseč</i>	<i>Nové Hrady</i>	<i>Perálec</i>
NE	8.00	9.30	11.00
PO	7.45		
ST	18.30 *	8.00	
ČT	7.45		
PÁ	18.30 *		
SO	18.30 *		

* Od 28. 10. bude večerní bohoslužba v 17.30.

- Modlitba růžence**
vždy 30 min. před mší sv.
- Svátost smíření**
vždy 30 min. před mší sv.
(kromě nedělí v Nových Hradech a Perálci) a také, jak je uvedeno v kalendáři.
- Změny v kalendáři i pravidelných bohoslužbách vyhrazeny.
- Aktuální informace při nedělních ohláškách a na webových stránkách našich farností:
www.farnispolocenstvi.cz

Kalendář

Intence

Nové Hradky - intence a žalmy

19. 9. Za duše v očistci.
 23. 9. Za Josefa Holomka, manželku, rodiče z obojí strany a rod Urbánků.
 26. 9. Za Václava Staňku a živé i zemřelé členy rodiny Staňkovy.
 28. 9. Za rodinu Votroubkovu, živé i zemřelé.
 30. 9. Za Josefa Chadimu, rodiny jeho dětí a rod Nováků.
Ž: Karel Vopařil
 3. 10. Za rodiče Nyklový a Černínovy a jejich rodiče a sourozence.
 5. 10. Za Marii Viškovu, manžela, dceru Marii a zetě.
 6. 10. Za Josefa a Miladu Andrlíky a rod Andrlů a Šlégřů.
 7. 10. Za živé a zemřelé členy rodiny Novotných, Vostrčilů, Dvořáků a Bartáků. **Ž: Romana Poslušná**
 10. 10. Za manžele Lebedovy, rodiče z obojí strany, syna Václava, manželku a vnuka Miloše.
 14. 10. Za manžele Bicanovy. **Ž: Růžena Odehnalová**
 17. 10. Za Josefa Havlíka a rodiče.
 21. 10. Za živé i zemřelé rodiny Janeckovy, Sokolovy, Křečkovy, Štikovy a Dvořákovy.
Ž: Dáša Nováková
 24. 10. Za šťastnou hodinu smrti.
 28. 10. Za Jana Pešinu, sestry Marii a Bohuslavu, jejich manžele, rodiče a celý rod a za duše v očistci.
Ž: Vendula Nováková
 31. 10. Za rodiče Duchoslavovy a Víchovy a Boží pomoc pro rodiny jejich dětí.
 1. 11. Za Ladislava Jesenského, rodiče a celý rod.
 3. 11. Za Zdeňka Sokola a duše v očistci.
 4. 11. Za zemřelé manžele Beránkovy, za dar víry pro děti a vnoučata a za duše v očistci.
Ž: Petr Poslušný
 7. 11. Za Josefa Bartoše a syna.
 11. 11. Za živé i zemřelé z rodiny Binkovy, Zlesákovy a Novákovy.
Ž: Anežka Nováková
 14. 11. Za Josefa Chadimu, rodiny jeho dětí a rod Nováků.
 18. 11. Za rodiny Sokolovy, Blažkovy, Horákovy a Burešovy. **Ž: Karel Vopařil**
 25. 11. Za Josefa Holomka, bratra a rodiče z obojí strany.
Ž: Růžena Odehnalová

Perálec - intence

30. 9. Za Marii a Františka Kulhavých a syna Františka.
 7. 10. Za zemřelé a živé členy rodiny Vostřelovy, Slámovy a Reslovy.
 14. 10. Za Marii Třasákovou, Jana Krále a rodiče Třasákovy.
 21. 10. Za Lukáše Pražana.
 28. 10. Za Luboše Drahoše, rodiče a sourozence.
 4. 11. Za Ladislava Kulhavého, oboje rodiče a švagrovou.
 11. 11. Za Václava Pokorného, otce, tchána a celý rod.
 18. 11. Za Ladislava Kulhavého a oboje rodiče.
 25. 11. Za manžele Sochovy, oboje rodiče a sourozence.

• VYUČOVÁNÍ NÁBOŽENSTVÍ •

PROSEČ

Třída	Den a hodina	Vyučující
1., 2., 3.	pondělí od 13.00	Bc. J. Renzová
4. a 5.	pondělí od 13.00	Bc. J. Renzová
6., 7., 8.	bude upřesněno po dohodě s vyučujícím	Mgr. P. Košňar
9.	čtvrtek / fara Proseč od 15.45	P. Z. Mach

v Proseči začne v týdnu od 17. 9.

PERÁLEC

Třída	Den a hodina	Vyučující
1.	úterý, čas bude upřesněn	Bc. J. Renzová
3. - 5.	úterý od 14.00	Bc. J. Renzová

- Řešení ze strany 7:
- Rukou je 17 (7 svátostí + 10 Božích příkazů)
 - Osmisměka: Ježíš je vítěz (Alžběta, Patrik, Jiří, Jan, Klára, Anna, Ludmila, Martin, Dominik, Růt, Lot, Adam)
 - Hlavičková: Kostelník jako první zapálí sírku.

PRO CHYTRÉ HLAVIČKY

• KOLIK RUKOU JE ZDE NAKRESLENO ? •

Správný výsledek si ověříte, když sečtete počet svátostí a Božích přikázání.

• OSMISMĚRKA •

V osmi směrech vyškrtejte křestní jména (i biblická).
Zbývající písmenka tvoří tajenku.

A	L	Ž	B	Ě	T	A	J	K	L	D
E	L	Ž	J	A	N	Í	I	R	E	O
P	Š	U	M	D	J	N	C	I	V	M
A	J	E	D	A	I	Y	J	S	A	I
T	I	V	Í	M	R	L	O	T	P	N
R	Ř	T	O	I	I	T	Ě	I	R	I
I	Í	D	L	J	Z	L	I	Á	U	K
K	L	Á	R	A	N	N	A	N	T	A

• HLAVOLAM •

Přijde kostelník do kostela a má v krabici
poslední zápalku. Potřebuje zapálit svíci
na obětním stole a také kamna v sakristii.
Co zapálí jako první ?

Všechna řešení naleznete na straně 6.

E.S.

Prof. MUDr. Václav Vojtěch Tošovský

• DĚTSKÝ CHIRURG, OTEC ŠESTI DĚTÍ •

1. 7. 1912, tedy přesně před 100 lety se v Proseči narodil můj otec Václav Tošovský. Snad každý, kdo v Proseči žije, ho znal, proto mě napadlo, že bych mohl trochu přiblížit, ze svého pohledu, jak jsem jej poznal za tu dobu já – jeho nejmladší syn – Vojtěch. Trochu si to zjednoduším a budu psát, jako by byl rok 1996, a to proto, že v té době jsem už o něm cosi napsal.

„Kdybych měl charakterizovat svého otce, rozhodně bych uvedl jeho nesmírnou pracovitost a s tím související houževnatost a vytrvalost, pak obětavost, pokoru a zbožnost. To si myslím, že jsou podstatné rysy jeho osobnosti. Ještě v současné době, kdy je mu 84 let, má stále plány do budoucna, co bude dělat a co by chtěl ještě stihnout. Denně sedá k psacímu stolu, aby napsal alespoň jednu stránku nějaké knížky. Ještě nedokončí jednu a už má v hlavě druhou. Nejprve začal psát odborné knížky, ale pak začal i s beletrií. Přesně nevím, kolik knih napsal, ale rozhodně jich jsou desítky. K tomu, že toho tolik napsal, si myslím, mu pomohly dvě zásady, které striktně zachovával:

1. Když chceš něco začít psát, tak začni hned dnes. Nikdy nic neodkládej na zítřek, to by pak také nemuselo být nikdy, vždycky se totiž najde nějaký důvod proč ne dnes, ale až zítra.

2. Když už něco začneš psát, tak denně napiš jednu stránku, nebo alespoň půl. Ale každý den kousek. Nejtěžší je totiž se přinutit, ať už múzu máš, či nikoliv. Pak už to jde většinou samo.

Ale abych začal tak trochu od počátku. Můj otec je lékař. 50 let se věnoval dětské chirurgii (však o tom také napsal knihu "50 let chirurgem"). Narodil se 1. července 1912 v Proseči na Českomoravské vysočině v chalupě na náměstí ve světle svatostánku, jak říkával jeho otec, neboť rodná chalupa se nachází pár metrů od kostela a v určitou denní hodinu vrhá kostelní věž stín přímo na ni. Byl jedináček, protože jeho starší sourozenci krátce po narození zemřeli. A tak se mu otec i matka věnovali s nesmírnou péčí, aby mu nic nescházelo, aby se příliš neuhnal, aby byl stále v teple, až byl z toho tak trochu zoufalý. Proto také přestal chodit do skautu, neboť jeho matka chtěla, aby pod krát-

ké kalhoty nosil dlouhé spodky. S tím se nemohl smířit, protože by se styděl, a tak raději nikam nechodil.

Nicméně měl své rodiče velice rád a ve všem je respektoval. Dětství prožil na venkově. Když pak šel studovat na gymnázium do Vysokého Mýta, jeho rodiče se tam přestěhovali s ním, aby nebyl sám. Dlouho mu trvalo, než si zvykl na rušné město, ale nakonec si ho zamiloval. Neměl to lehké, neboť znal pouze školu a domov, a to bylo všechno. A tak mu nezbývalo než se učit. Dodnes si vzpomíná na některé profesory, na jejich vzdělání a široký rozhled.

Ani on sám neví, proč pak šel studovat medicínu. Volba byla provedena spíše metodou vylučovací, než podle nějaké představy či skutečného zájmu. Rozhodně od svého dětství necítil žádné nutkání stát se lékařem. Do Prahy se s ním už rodiče nestěhovali, ti se vrátili zpátky do Proseče. A tak se poprvé v životě osamostatnil. Místo toho, aby zneužil své pozice – daleko od domova, daleko z dosahu svých rodičů, a začal žít svěťácky tak jako mnozí jiní studenti, pustil se do studia s plným nasazením. A přestože víra pro něho v tu dobu zas tak mnoho neznamenala a náboženství v té době bylo tak trochu v opovržení, kromě jiného i vlivem Darwinovy teorie, tak Pána Boha neopustil, jak mu před odchodem kladla na srdce jeho matka a teta Ančička. Ze začátku se ještě přihlásil na nějaké kurzy cizích jazyků a také na judo, ale velice záhy zjistil, že to není reálné. Přestože z první zkoušky vyletěl, ostatní pak už zvládal většinou na výtečnou.

Chtěl bych znovu zdůraznit jeho nesmírnou píli. Když se pak už stal doktorem a posléze univerzitním profesorem, tak tím, že také učil, měl v době našich letních prázdnin poměrně dlouhou dovolenou. A i o dovolené měl svůj pracovní rytmus. Ráno vstával pravidelně v 6 hodin a do 7.30 většinou psal nebo studoval. Pak šel na mši svatou. Po mši svaté byla snídaně, předtím si však stačil přečíst noviny či nějakou korespondenci. On totiž pořád rád četl a každou volnou chvíli toho využíval. Do oběda pak opět studoval nebo psal. Po obědě šel na zahradu nebo na pole či do lesa, aby se věnoval nějaké manuál-

ní práci. Tomu se nikdy nevyhýbal, ať to bylo cokoliv.

Co si vzpomínám, tak pakliže se nepřihodilo něco skutečně mimořádného, což mohlo být tak 1–2 krát za rok, tak denně chodil na mši svatou. To měl od jednoho patera–jezuity profesora Kolářka, který k nám pravidelně docházel. Ten se ho totiž kdysi dávno zeptal, když byl ženatý a měl tak asi 30 roků: „A hochu, jakpak chodíš často do kostela?“ - „Pravidelně jednou v neděli a občas, jak mi to vyjde během týdne, jak se mi naskytne čas.“ A na to mu profesor Koláček odpověděl: „Hochu, chceš-li mít skutečně dost času, pak chod' 1× denně, jen v neděli je málo.“ A ono to tak skutečně bylo. Začal chodit denně a času na svou práci měl více. To je právě jeden z mnoha paradoxů křesťanství, které pocítil na vlastní kůži.

Jednou jsem s ním takhle mluvil a on povídá: „Když jsme byli opravdu v nouzi a neměli jsme dost peněz, tak jsem šel do kostela, nejčastěji ke sv. Ignáci, a tam jsem se pomodlil a do pokladničky jsem vhodil poslední peníze a pak, ani nevím jak, jsme najednou měli to, co jsme potřebovali.“ Slova Písma: „Hleďte nejdříve Boží království a jeho spravedlnost a všechno ostatní vám bude přidáno,“ u něj platila na 100%. A nejen to, ale mnohem víc.

Nikdy však peníze nerozhazoval, ale na druhých, zvláště na manželce a svých dětech nešetřil. Vždycky, když měla svátek nebo narozeniny, snažil se jí koupit něco pěkného, nikdy nezapomínal. Někteří jeho přátelé mu říkali: „A proč si nezajedeš do Řecka, nebo na Kypr?“ Ale to on ne. V první řadě myslel vždy na své děti. Vůbec to s tou svou péčí o děti přeháněl, byl až příliš starostlivý, úzkostlivý, až jsem toho všeho měl často plné zuby. Asi to bylo dáno tím, že sám byl jedináčkem a pak, že se denně v rámci své profese setkával s hroznými úrazy, o kterých jsme neměli často ani tušení. Bylo nás pět sourozenců, vlastně šest – nejstarší z dcer asi v deseti letech zemřela – ani jsem ji nezažil. To byla pro rodiče velká rána. A dlouho trvalo, než se s tím dokázali smířit. Od té doby mají jistě přímlyvkyni v nebi.

Jeho život byl velice pestrý. Přestože do svých třiceti let neopustil hranice, kromě snad jednoho nebo dvou zájezdů se školou do jedné ze sousedních zemí

(myslím, že to byla Jugoslávie a Polsko), tak se po třicítce nacestoval docela dost. První velká cesta byla za oceán do Ameriky. Přišel k tomu docela náhodou. Jeho přednosta na klinice při jedné poradě na závěr prohlásil: „Přišlo nám sem pozvání od Světové zdravotnické organizace na roční stipendium do Ameriky. Domnívám se, že by bylo spravedlivé, aby jel nejstarší z vás.“ Ale zmíněný doktor se vymluvil, že se mu to nehodí, ani druhý v pořadí nechtěl jet, tak to nakonec padlo na něho. Zpočátku také nechtěl – hlavní důvod byl ten, že se bál podniknout tak dlouhou cestu přes oceán letadlem, a pak nechtěl opustit na tak dlouhou dobu manželku s dětmi; ale když souhlasila, tak jel. Když pak seděl v letadle nad oceánem a letadlo se s ním pěkně houpalo, tak toho litoval. Nicméně všechno jednou končí a nakonec přistál bez úhony na americkém kontinentě. Anglicky moc neuměl – uměl takovou školní angličtinu – takže s tím na začátku měl potíže, byť se jednalo jen o to koupit si správně lístek na vlak. Když se pak už trochu otrkal, tak si dodal odvahy a dokonce veřejně vystoupil na jednom kongresu. Po projevu, který trval asi 10 minut, sklídl nevídaný potlesk. Jak se pak dověděl od svého přítele dr. Thomsona, nikdo z přítomných mu nerozuměl ani slovo, ale obdivovali jeho odvalu.

V Americe poznal mnoho přátel, seznámil se s jiným životním stylem a hlavně nabyl spoustu nových po-

znatků z medicíny, které pak čile doma uplatňoval. Díky tomu nesmírně pomohl našemu zdravotnictví, zavedl novinky, o kterých se v tu dobu u nás nikomu ani nesnilo a mnozí nad tím zpočátku nevěřičně kroutili hlavou. Zjednodušil a urychlil léčbu a pomohl tak nesmírnému množství dětí. A to nejen u nás, ale i v zahraničí, neboť začal psát odborné knihy, které pak byly přeloženy do několika cizích jazyků.

Nezpychl, ale byl pokorný. S každým se snažil jednat velice laskavě, i když ho to někdy stálo velké přemáhání. I když měl něco proti druhému, tak nikdy nejednal hněvivě, na každého měl dost času, každému se snažil vyjít vstříc, nikoho neodmítl. To byla také jedna z jeho zásad. I když nemůžeš druhému pomoci, můžeš ho alespoň vyslechnout, věnovat mu svůj čas. Svůj přívětivý postoj k lidem se snažil vštěpovat i nám dětem. Nemohu však říci, že by se mu to podařilo tak dobře jako u sebe. Vždycky měl a stále má rád, a to po celý svůj život, svoji manželku, které neustále ve všech jejích občasných vrtoších ustupuje. Občas jsem mu to dokonce i vyčítal, proč někdy taky neřekne, jak sám by si to přál, ale to on ne, vždycky, jak chtěla ona (pakliže se nejednalo o zásadní věc). Když pak začal mluvit o tom, s jakým neuvěřitelným neštěstím se denně v nemocnici setkává: zlomené ruce, nohy, páteř – ochrnutí na celý život, popálené tělo, utržené prsty na

rukou, vypíchnuté oči, tak ve srovnání s tímto neštěstím je to každodenní drobné ustupování v maličkostech pouhou prkotinou. Teprve později jsem to pochopil a občas na to stále zapomínám.

A byť byl velice pokorný a mírný, tak v zásadních věcech byl neústupný, i když takovou umírněnější formou. Nikdy nestrkal hlavu zbytečně do oprátky. Když za ním kdysi přišli, aby vstoupil do strany (rozumí se do komunistické strany – KSČ), že by se mohl stát přednostou kliniky, neřekl zásadně ne, ale že si to rozmyslí. Rozmyšlené to měl už dávno – do strany nikdy nevstoupí, ale když za ním pak ještě párkrát přišli, vždy si vyžádal ještě čas na rozmyšlenou, takže nakonec pochopili, že to mají marné. Přednostou se pak sice stal, protože neměli jiného, ale nikdy mu nepřiznali příslušný plat.

Dnes, přestože je mu již 84 roků, tak stále ještě chodí do práce, byť jen na částečný úvazek, což ho velice těší. Zabývá se posudkovým lékařstvím, jež může dělat jen na základě svých bohatých zkušeností. I když má sem tam nějaké menší zdravotní potíže, cítí se mladý a zdravý. Nevzpomínám si, že by za celý život stonal. Myslím si, že celý jeho život je díky jeho velkému přičinění opravdovým požehnáním. Děti má velice rád. K dnešnímu dni má dvacet vnoučat a dvě pravnoučata. Život má rovněž rád a ještě by tu dlouho chtěl zůstat – Nakonec zemřel ve svých 95 letech – 27.11.2007“

Ing. Vojtěch Tošovský

• Pěší pouť k Panně Marii Pomocné na Chlumeck v Luži •

RODINNÉ CENTRUM MIKEŠ

Aktivity i pohodové chvíle pro rodiče s dětmi.

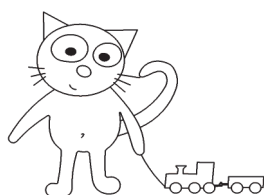
- ÚTERÝ A ČTVRTEK 9-12 HODIN
- ODPOLEDNÍ NÁRAZOVÉ PROGRAMY (BESEDY, KURZY...)

Programy jsou určené pro děti do 5 let, jsou sestavené z říkadel, pohybových her, zpívání a tvoření pro malé i menší.

Příspěvek za program činí 10 Kč za dítě, za každého dalšího sourozence 5 Kč, děti do 1 roku zdarma.

Cena za odpolední programy je od 20 Kč výše.

V měsících červenec a srpen bylo RC uzavřeno, opět v provozu je od úterý 4. 9. 2012.

RODINNÉ CENTRUM MIKEŠ

539 44 Proseč 1
tel.: 731 598 803
mail: rcmikes@email.cz
www.rcmikes.webnode.cz

ZŘIZOVATEL:

Oblastní charita Nové Hradky u Skutče
IČO 60102411
Tel: 461 310 569
mail: info@charita.info
www.charita.info

• SBÍRKA OŠACENÍ •

V garáži Penzionu ve Skutči
(bývalý altán v areálu SeniorCentra)
proběhne

sbírka ošacení pro Diakonii Broumov
ve dnech 13.9., 20.9. a 27.9.2012
od 14:00 do 16:30 hodin.

*Všem dárcům předem děkujeme.
farnost Skuteč*

Co vše můžete darovat ?

- Letní a zimní oblečení (dětské, dámské, pánské), lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony.
- Látky (minimálně 1m², prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky).
- Domácí potřeby—nádobí bílé i černé, skleničky – vše nepoškozené.
- Peří, péřové i vatované přikrývky, polštáře, deky, spací pytle.
- Veškerou nepoškozenou obuv.

Věci, které vzít nemůžeme:

- Ledničky, televize, počítače a jinou elektrotechniku – z ekologických důvodů.
- Nábytek, jízdní kola a dětské kočárky - ty se transportem znehodnotí.
- Znečištěný a vlhký textil, matrace, koberce.

Co se stane s vámi odevzdaným použitým ošacením?

Zjednodušeně lze celý systém popsat tak, že z místa, kde jste své obnošené oblečení, boty či domácí potřeby odevzdali, je všechn materiál odvezen na nádraží, přeložen do vagónu a odeslán do Broumova. V Broumově je vše uskladněno v našich skladech a postupně předáváno ke zpracování. Na zpracování sbírek se podílí cca 50 osob z okraje společnosti. Tito lidé mají díky vám možnost pracovat v částečně chráněném prostředí. Mnozí se tak připravují na vstup na otevřený trh práce a na návrat do společnosti. Pracovní programy významným způsobem přispívají k poskytovaným sociálním službám.

Bohužel do našich sbírek se často dostanou i věci, které si už nikdo nechce vzít a nelze je ani průmyslově zpracovat. Tím bohužel vzniká odpad, za jehož likvidaci musíme platit. Přesto děkujeme všem, kteří se o naši práci zajímají a pomáhají.

Farní společenství: časopis pro vnitřní potřebu farností Proseč, Nové Hradky a Perálec.

Duchovní správa: Mgr. Zdeněk Mach • tel.: 603 275 062 • email: farnispolecenstvi@centrum.cz

Těšíme se na vaše příspěvky, které můžete zasílat na e-mail: fs@1969.cz. Uzávěrka příštího vydání: 11. 11. 2012.